

CURIERUL ORTODOX

PUBLICAȚIE
A BISERICII ORTODOXE
DIN REPUBLICA MOLDOVA

Apare din iunie 1995 cu binecuvântarea ÎPS Vladimir, Mitropolit
al Chișinăului și al întregii Moldove
Nr. 06(251) 15 iunie 2012

PĂRINTE ȘI SCRITOR AL BISERICII: SF. CHIRIL AL ALEXANDRIEI

Biserica Ortodoxă cinstește în fiecare an la data de 9/22 iunie pe Sfântul Chiril al Alexandriei. Născut în anul 370, în Alexandria Egiptului, provenea dintr-o familie cu bune calități educaționale, fapt ce va influența considerabil râvna sa. Sfântul Chiril a beneficiat și de ajutorul duhovnicesc-moral al unchiului său, patriarhul Teofil al Alexandriei. Alături de acesta va participa la Sinodul din anul 403, cunoscut sub numele de 'Sinodul de la Stejar', acolo unde Sfântul Ioan Gură de Aur a fost depus din treapta ierarhică din motive politice.

Peste câțva timp, și anume în anul 412, va deveni patriarh al Alexandriei. Lucrurile se precipită însă în anul 428 când Nestorie, patriarhul Constantinopolului, răspândește erezia că în Mântuitorul Iisus Hristos sunt două persoane distincte (una umană și cealaltă divină), având concluzia că Maica Domnului nu poate fi numită „Născătoare de Dumnezeu” (Teotokos), ci cel mult Născătoare de om. Are loc o corespondență între cei doi ierarhi, care se încheie însă fără efectul scontat. Urmare a răspândirii ereziei nestoriene, are loc un sinod local la Roma, unde se condamnă învățătura lui Nestorie și se aprobă cea a Sfântului Chiril.

În anul 431 are loc la Efes Sinodul ce va rămâne cunoscut în tradiția Bisericii sub numele de al III-lea Sinod Ecumenic, care, sub conducerea Sfântului Chiril, va confirma credința ortodoxă proclamându-se termenul de „Teotokos” - cuvânt ce susține Preacinstirea Maicii Domnului, precizându-se prin aceasta că Cel ce S-a născut din ea este Fiul lui Dumnezeu ca om, nu un om deosebit de Fiul lui Dumnezeu.

(Continuare în pag. 4)

Postul Sfinților Apostoli Petru și Pavel

Creștinii ortodocși au intrat la 11 iunie 2012 în Postul Sfinților Apostoli Petru și Pavel. Dat fiind rolul major pe care l-au avut acești Sfinți Apostoli ai Mântuitorului în răspândirea creștinismului, Biserica a rânduit ca prăznuirea lor să fie pregătită printr-o perioadă de post, adică printr-o primenire atât trupească, cât și duhovnicească a creștinilor.

Spre deosebire de celelalte posturi care au o durată fixă, Postul închinat Sfinților Apostoli Petru și Pavel are o durată variabilă de la un an la altul, în funcție de data variabilă a Sfințelor Paști. Acest post începe în ziua de luni, după Duminica Tuturor Sfinților, și ține până în ziua de 29 iunie, inclusiv, dacă acesta cade miercuri sau vineri (durata lui variază între trei zile și patru săptămâni).

Postul Sfinților Apostoli Petru și Pavel este de asprime mijlocie, fiind rânduite dezlegări la pește în fiecare sâmbătă și duminică, precum și în ziua de sărbătorire a Nașterii Sfântului Ioan Botezătorul, atunci când sărbătoarea nu cade

sâmbăta sau duminică.

Această perioadă ne oferă prilejul de a medita asupra misiunii pe care cei doi mari Apostoli ai Bisericii au făcut-o pentru propovăduirea Evangheliei lui Hristos. Postul presupune abstenență, sporirea rugăciunii, pentru ca astfel să înmulțim fapta cea bună, să ne gândim și la suferințele aproapelui, iar Biserica să înmulțească lucrarea ei misionară, urmând zelului misionar al Sfinților Apostoli Petru și Pavel, precum și al celorlalți Apostoli ai Domnului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos.

Pe întreaga durată a acestui Post, ca și în cazul celorlalte posturi din cursul anului bisericesc, nu se fac nunți, pentru că perioada de postire nu este compatibilă cu bucuria și petrecerile care însoțesc de regulă nunțile.

Prin ținerea acestui post se cinstesc și darurile Sfântului Duh, care s-au pogorât peste Sfinții Apostoli la Cincizecime, de aceea în vechime acest post se mai numea Postul Cincizecimii.

Biserica Ortodoxă a intrat în Perioada Octoiului

Credincioșii ortodocși au intrat pe data de 10 iunie 2012, în cea mai lungă perioadă a anului bisericesc, Octoiul. Aceasta este, pe lângă Triod și Penticostar, una din cele trei perioade ale Anului Bisericesc. Perioada Octoiului începe cu Duminica de astăzi și se încheie cu Duminica Vameșului și Fariseului.

Perioadele anului eclezial depind de data la care prăznuim Sfințele Paști în anul în curs și în cel următor. Astfel, Penticostarul ține de la Praznicul Învierii și până

la Odovania Praznicului Rusaliilor, Octoiul de la Duminica Tuturor Sfinților și până la Duminica Vameșului și Fariseului, atunci când începe perioada Triodului. Toate au caracteristici liturgice și tipiconale speciale, marcând, fiecare în mod specific, accentele teologice ale timpului sacru bisericesc.

Perioada Octoiului este cea mai lungă din cursul anului bisericesc, ea variind în funcție de data Paștelui din doi ani consecutivi, din anul acesta și din anul următor. Numărul

duminicilor poate varia de la 28 până la 38. Perioada aceasta este rânduită după cartea care i-a și dat numele. Cântările sunt rânduite pe cele opt glasuri, fiecare săptămână având un glas special. Tot cu Duminica I după Rusalii începe și numerotarea Voscesnelor, adică acele cântări care sunt inspirate din cele 11 Evanghelii ale Învierii, rânduite la Slujbele Utreniilor noastre.

A doua duminică a Octoiului este închinată, în calendarul Bisericii Ortodoxe, Sfinților locali.

ADUNAREA EPARHIEI DE CENTRU

La Palatul Mitropolitan, pe data de 31 mai, a fost convocată Adunarea eparhială cu participarea preoților protopopi, duhovnicilor și membrilor comisiilor disciplinare. În cadrul acesteia ÎPS Mitropolit Vladimir a adresat un mesaj către cei prezenți, prezentând acțiunile întreprinse de Biserică pe parcursul timpului în vederea depășirii diverselor provocări și ispite care au marcat societatea. ÎPS Vladimir a menționat, în mod deosebit, deciziile statale privind schimbarea legislației cultelor, înregistrarea ligii islamice, conferirea codului de identificare cetățenilor Republicii Moldova și recenta adoptare a Legii cu privire la asigurarea egalității de către Parlamentul Republicii Moldova.

Ierarhul a adus la cunoștința celor convocați despre toate măsurile întreprinse în ultima perioadă, inclusiv demersuri către autorități, întâlniri cu clericii și credincioșii, ședințe ale Sinodului și acțiuni publice. În context s-a

arătat a fi îngrijorat că în definitiv această activitate a fost calificată drept „pasivitate a conducerii Bisericii”, nu s-au valorificat realizările propriu-zise, din contra, soldându-se cu manipulări și speculații în jurul autorității eclesiale. De asemenea, s-a discutat asupra aparițiilor în mass-media a unor declarații instigatoare, ce au stârnit acțiuni de protest din partea slujitorilor și credincioșilor.

Mitropolitul Vladimir s-a referit la rezultatul negocierilor cu autoritățile publice centrale care s-au soldat cu modificarea conținutului proiectului de lege privind asigurarea egalității, concomitent, arătându-se nemulțumit de faptul că sintagma controversată se regăsește totuși în conținutul legii vizate.

Au urmat discuții, slujitorii susținând poziția arhierului privind desfășurarea acțiunilor în duhul învățaturii dreptmăritoare. Astfel, în final a fost adoptată următoarea rezoluție:

(Continuare în pag. 2)

**Stimați cititori! Nu uitați să vă abonați la
Curierul Ortodox pe anul 2012**

AGENDA DE LUCRU A ÎPS VLADIMIR, MITROPOLIT AL CHIȘINĂULUI ȘI ÎNTREGII MOLDOVE

10 iunie
În Duminica I după Rusalii, a Tuturor Sfinților, Mitropolitul Vladimir a oficiat Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie

7 și 8 iunie
Înalt Prea Sfințitul Mitropolit Vladimir a participat la lucrările Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Ruse, desfășurate în cadrul noului Centru duhovnicesc-administrativ Patriarhal și Sinodal din sudul Rusiei. În această perioadă ÎPS Vladimir a participat la inaugurarea Centrului pentru adaptarea migranților "Cuv. Paisie Velickovski" de pe lângă Departamentul pentru Relații Externe al Bisericii Ortodoxe din Moldova.

1 iunie
ÎPS Vladimir, însoțit de părintele secretar Prot. Vadim Cheibaș, a participat la Conferința științifică internațională cu lansarea volumului „Factorul feminin în istorie” (culegere de studii și documente).

În aceeași zi, cu ocazia Zilei Internaționale a Copilului, Înalt Prea Sfințitul Mitropolit Vladimir a primit la reședința mitropolitană colectivul corului de copii al Catedralei „Nașterea Domnului” din Chișinău, care s-a întors recent de la Festivalul Internațional de Muzică Bisericească Ortodoxă „Hajnowka – 2012” (ediția a XXXI-a) desfășurat în orașul Białystok, Polonia, unde a fost premiat cu Diplomă de gr. II.

31 mai
Înalt Prea Sfințitul Mitropolit Vladimir a primit la reședința mitropolitană pe domnul Mihai Daraban, vicepreședinte al Camerei de Comerț, Industrie, Navigație și Agricultură a României.

În aceeași zi, Înalt Preasfințitul Mitropoli Vladimir

a prezidat Adunarea Eparhiei de Centru, care s-a desfășurat la Palatul Mitropolitan din Chișinău.

27 mai
În Duminica Sfinților Părinți de la Sinodul I Ecumenic, Mitropolitul Vladimir a liturghisit la Catedrala „Nașterea Domnului” din Chișinău.

26 mai
Mitropolitul Vladimir a liturghisit la mănăstirea «Sf. Treime», Saharna.

25 mai
ÎPS Vladimir a slujit Sf. Liturghie la hramul mănăstirii Noul Neamț, Chițcani.

22 mai
De praznicul Aflării moaștelor Sf. Irh. Nicolae, ÎPS Mitropolit Vladimir a participat la slujba praznică din Mănăstirea „Sf. Pantelimon” or. Kiev, unde a avut loc hirotonirea în treapta de episcop a Arhim. Longhin (Jar), starețul Mănăstirii „Înălțarea Domnului”, Bănceni, reg. Cernăuți.

21 mai
Mitropolitul Vladimir s-a întâlnit la Palatul Mitropolitan cu domnul Serghei Stepașin, președinte al Curții de Conturi a Federației Ruse și noul ambasador rus în Republica Moldova, Excelența Sa, domnul Farid Muhametșin. La întrunire au fost prezenți dl Serafim Urechean, președintele Curții de Conturi a RM și alți oficiali.

20 mai
ÎPS Vladimir a oficiat sfințirea bisericii din localitatea Maximovca, r. Anenii Noi.

AU FOST HIROTONIȚI

27 mai
Monahul Efrem (Romaniuc) de la mănăstirea „Sf. Mare Mucenic Iacov Persul” din s. Sireți, a fost hirotonit în treapta de ierodiacon.

26 mai
În cadrul Liturghie de la mănăstirea Saharna, monahul Vasilisc (Donica), a fost hirotonit în treapta de ierodiacon, iar ierodiaconul Arsenie, în treapta de ieromonah.

25 mai
În cadrul Liturghie săvârșite la mănăstirea Noul Neamț, Chițcani, diaconul Valentin Rusu a fost hirotonit în treapta de preot pe seama parohiei „Înălțarea Domnului” din s. Horodiște, r. Rezina, iar tânărul Mihail Lungu s-a învrednicit de treapta de diacon.

20 mai
În cadrul Liturghie la biserica din s. Maximovca, Anenii-Noi, tânărul Eugen Croitoru, a fost hirotonit în treapta diaconescă.

DECORAȚII BISERICEȘTI

6 iunie
Ex-ambasadorul moldovean în Federația Rusă, dl Andrei Neaguța, a fost decorat cu ordinul „Cuv. Paisie Velickovski”, gr. II, fiindu-i apreciate eforturile depuse în calitatea sa de diplomat, dar și pentru susținerea diverselor activități ale Bisericii.

31 mai
Pentru ctitoria bisericii cu hramul „Sf. Arh. Mihail” din s. Dubăsarii Vechi, r. Criuleni, Domnul Mihai Daraban, vicepreședinte al Camerei de Comerț, Industrie, Navigație și Agricultură a României a fost decorat cu Ordinul „Cuv. Paisie Velickovski” gr. II.

26 mai
În cadrul Liturghiei de la mănăstirea Saharna mai mulți slujitori au fost decorați cu înalte distincții bisericesti, după cum urmează: Ieromonahul Alexei (Savca), Preoții Andrei Chirtoacă și Andrei Perlog s-au învrednicit de dreptul de a purta Cruce cu Pietre Scumpe, iar Părintele Serghei Lupan a primit dreptul de a purta Paliță.

25 mai
Pentru eforturile depuse spre binele și mărirea Bisericii Ortodoxe din Moldova, câțiva slujitori dela mănăstirea Noul Neamț s-au învrednicit de înalte distincții bisericesti, după cum urmează: Egum. Atanasie (Artenie), Egum. Nifon (Chivriga) și Prot. Serghie Achiruș au fost decorați cu dreptul de a purta Paliță, iar Egum. Bonifatie (Țaran), Egum. Cosma (Ciaglei) și Egum. Gherasim (Cireș) s-au învrednicit de dreptul de a purta Cruce cu Pietre Scumpe.

20 mai
În timpul Liturghiei la biserica din s. Maximovca, Anenii-Noi, parohul bisericii, Prot. Mitr. Ioan Prescură a fost decorat cu Ordinul „Cuv. Paisie Velickovski”, gr. II pentru truda depusă spre înălțarea sfântului lăcaș, iar doi ctitori principali, domnul Petru Pihut și domnul Gheorghe Motilica au fost distinși cu ordinele „Cuv. Paisie Velickovski”, gr. II și respectiv „Ștefan cel Mare și Sfânt”, gr. II.

ADUNAREA EPARHIEI DE CENTRU

(începutul în pag.1)

„Preoții protopopi, duhovnicii și membrii Comisiilor disciplinare stareții și starețele din cadrul Eparhiei de Centru a Mitropoliei Chișinăului și a Întregii Moldove, convocați la 31 mai 2012 în reședința mitropolitană, declarăm următoarele:

Suntem îngrijorați de evenimentele din ultimii ani, când Biserica Ortodoxă din Moldova, în special Mitropolia Moldovei, este supusă unor atacuri de denigrare în societate. Tendințele politice ale contemporaneității adesea contravin normelor morale creștine și provoacă disensiuni în rândul cetățenilor. Paradoxal, trăim într-un mediu creștin-ortodox, însă o bună parte din creștini sunt departe de duhul trăirii credinței întru care au fost botezați. Astfel, tot creștinii adesea acceptă norme și valori anticreștine.

Un alt aspect este prezentarea Bisericii în diverse mijloace mass-media, neînțelegându-se preceptele dogmatice și morale ale acestei instituții, care nu poate fi concepută drept o simplă organizație lumească, dar un așezământ divino-uman.

Ultimul an a presupus discuții și dezbateri la tema proiectului legii ce a vizat aspectul antidiscriminare. Subiect abordat în ședințe de lucru ministeriale și teritoriale mai bine de cinci ani. În urma unor demersuri și acțiuni de protest ale Bisericii proiectul a fost târăgănat, dar în ultimă instanță adoptat de legislativ.

Doleanțele Sinodului bisericesc au fost analizate, dar satisfăcute parțial. În acest sens, unii credincioși au fost gata să

se pronunțe public și să iasă la proteste. S-ar părea că e ceva firesc, dacă nu ar fi apărut voci ostile și răuvoitoare, învinuind conducerea mitropolitană de complicitate și neimplicare în depășirea acestei probleme.

Probabil că este primul caz când unii slujitori încearcă să ațâțe credincioșii contra Întâistătătorului și a Sinodului.

În realitate nu este cazul unei confruntări între Biserică și stat, ci între promotorii fărâdelegii și poporul educat de milenii în limitele normalității morale și ale familiei binecuvântate de Dumnezeu. Astfel, Biserica nu a tolerat și nici nu va tolera păcatul și patima, ci va contribui la dezrădăcinarea lor, mărturisind și apărând adevărurile de credință prin rugăciune și consiliere duhovnicească.

În această ordine de idei solicităm:

1. Convocarea Sinodului BOM și adoptarea unei poziții comune față de procesele provocatoare din ultima perioadă. Clarificarea aspectului juridic prin care unii ierarhi depășesc atribuțiile și granițele canonice ale eparhiei diriguite. Identificarea și cercetarea în cadrul Judecății eparhiale a declarațiilor nefondate făcute de unii slujitori.

2. Crearea unei Comisii mitropolitane privind problemele sociale, în componența căreia ar fi incluși slujitori, credincioși și specialiști din diverse domenii sociale: juriști, medici, pedagogi, psihologi, asistenți sociali, ingineri etc. Această comisie va analiza diversele probleme și provocări din societate și va lua atitudine,

venind cu propuneri și recomandări Sinodului.

3. Formularea unui îndemn pastoral către Con-siliul Coordonator al Audiovizualului și către reprezentanții mass-media privind difuzarea adecvată și obiectivă a activității Bisericii și solicitarea poziției oficiale a instituției. În același timp, Biserica să delegheze unor reprezentanți să prezinte poziția oficială a Mitropoliei. Astfel, ar fi depășite situațiile de ambiguitate și dezinformare.

4. Îndemnarea slujitorilor de a nu participa la acțiuni și polemici cu caracter politic.

5. Evitarea ieșirii la manifestări și proteste stradale în exprimarea poziției Bisericii în diverse situații.

6. Revizuirea activității organizațiilor neguvernamentale care au primit statut juridic cu binecuvântarea chiriarhilor.

7. Îndemnarea slujitorilor și credincioșilor de a se înarma cu cele mai puternice arme ale Bisericii – Postul și Rugăciunea. În acest sens, să se postească cu post aspru în zilele de luni, miercuri și vineri din prima săptămână a Postului Sfinților Apostoli.

Nădăduim că prin eforturi comune vom depăși toate ispitele și provocările vremii și vom reuși să menținem Biserica în duhul unității, sfințeniei, sobornicității și adevărului apostolic.

După ședința slujitorii împreună cu Mitropolitul Vladimir s-au deplasat la Catedrala Mitropolitană, închinându-se chipului Maicii Domnului prin icoana făcătoare de minuni „de Liubeci”, săvârșind un Te Deum.

Seminarul Teologic Liceal de Fete „REGINA MARIA” anunță admiterea pentru anul de studii 2012-2013

Cu binecuvântarea Înalț Prea Sfințitului VLADIMIR, Mitropolitul Chișinăului și al Întregii Moldove, Seminarul Teologic Liceal de Fete „REGINA MARIA” anunță ADMITEREA-2012-2013.

Seminarul este o Instituție Teologică licențiată de Stat. Instituția oferă studii liceale, profilul umanistic și pregătește:

- Învățătoare de religie în clasele primare;
- Cântăreți bisericești.

Termenul de studii – 3 ani (secția zi) și 2 ani (secția frecvență redusă).

La finele anului III se susțin examenele pentru obținerea brevetului profesional și a diplomei de bacalaureat, fapt ce dă posibilitatea absolventelor să-și continue studiile în orice instituțiile de stat.

La secția de zi se admit absolvente de gimnaziu. La secția frecvență redusă se admit absolvente de școli medii și liceu.

Acte necesare:

- Acte de identitate;
- Acte de studii;
- Certificatul medical (forma U-82);
- Certificatul de botez;
- Recomandarea preotului;
- 4 fotografii 3×4.

Admiterea se face în conformitate cu Metodologia Ministerului Educației, concomitent abiturientele susțin o testare.

Testarea prevede:

- Cunoștințe generale de religie;
- Verificarea aptitudinilor muzicale (ritm, voce).

Depunerea actelor de la 15 iunie până la 28 august.

Înmatricularea la 30 august.

Adresa seminarului:

Mănăstirea „Sf. M. Mc. Gheorghe”, s. Suruceni, r. Ialoveni, Seminarul Teologic Liceal de Fete „REGINA MARIA”.

Deplasarea cu microbusul „Suruceni” de la autogara Centru din or. Chișinău.

Telefoane de contact: 0-268-33-888, 069189146

“LĂSAȚI COPIII SĂ VINĂ LA MINE”

Vineri, 1 iunie, Biserica „Sfinții Martiri Brâncoveni” a fost inundată de copii. Au venit copii mai mari și mai mici, însoțiți de mame și bunici pentru a asculta Sfânta Liturghie, care le-a fost dedicată. Părintele paroh Sorin Huluță s-a gândit că nimic mai frumos decât a începe această sărbătoare de origine laică cu o rugăciune la Biserică. Pentru că nici un lucru nu-l începem fără Dumnezeu. În Cuvântul de învățătură părintele a remarcat: „Toate rugăciunile astăzi au fost dedicate copiilor, au fost rugăciuni pentru ajutor, pentru spor, pentru învățătură și pentru toate cele bune care trebuie să se reverse de la Dumnezeu asupra copiilor noștri. Hristos a spus: „Lăsați copiii să vină la mine, pentru că a unora ca aceștia este Împărăția Cerurilor”. I-a chemat la El, pentru că ei au ceea ce noi, cei mari, nu avem. Ei au sufletele nevinovate, curate ca lacrima, adică așa cum ar trebui să fie

sufletele creștinilor. Și iată că acești micuți, care poate nu știu prea bine „Înger, îngerușul meu” sau „Tatăl nostru” sunt mult iubiți de Dumnezeu, rugăciunile lor sunt mult mai ascultate și cererile lor întotdeauna sunt primite. Mă bucur să văd astăzi mulți părinți cu copii în biserică. Copiii trebuie să fie în biserică, pentru că Hristos i-a chemat aici, și nu numai la Ziua lor, ci și la alte sărbători, în zilele de duminică. S-a cântat la strană troparul Martirilor Brâncoveni, în care s-a pomenit de cei patru fii ai lui Brâncoveanu și de moartea lor. Nu aș vrea să mă opresc la momentul trist din viața lor, ci la modelul de viață al lui Constantin Brâncoveanu, care și-a condus copiii pe calea credinței, așa cum trebuie să facem și noi, părinții, cu copiii noștri. Pentru că fără credință nu suntem nimic. Ce frumos au rostit azi toți copiii într-un glas „Tatăl nostru” și cât de minunate

le sunt vocile!” Toți copiii de până la șapte ani au primit Sfânta împărtașanie. Părintele i-a îndemnat să mulțumească Domnului pentru că au crescut mărișori, pentru că sunt sănătoși, pentru că se pot bucura de multe lucruri frumoase în viață. După sfânta slujbă, copiii, împreună cu voluntarii Centrului social-parohial, au organizat diferite jocuri în parcul de lângă biserică, după care au fost serviți cu sucuri și bomboane. Apoi voluntarii au mers și au împărțit jucăriile colectate în cadrul campaniei „Dăruiește o jucărie! Fă o bucurie!” la grădinițele nr.1 din oraș, Volovița și Alexandru cel Bun. Iată așa s-a sfințit această zi din viața copiilor prezenți la biserică, o zi plină cât copilăria. Să le dorim tuturor copiilor sănătate și înțelepciune și să nu uite de Biserică!

Nina Neculce
(Observatorul de Nord)

VIZITĂ LA DISPENSARUL DE PSIHIATRIE ȘI NARCOLOGIE PAVLOVCA

În preajma Duminicii Pogorării Duhului Sfânt, un grup de creștini maturi și copii din satul Coteala, Briceni, avându-l în frunte pe părintele paroh, protoiereul Serghei Chifecac, secretar al Departamentului Eparhial Relații Culturale, s-au deplasat la Dispensarul de Psihiatrie și Narcologie Pavlovca, comuna Larga, pentru a le aduce

persoanelor internate aici o rază de lumină și bucurie din sărbătoarea ce se apropie, prin prezentarea unui program de cântece și poezii sacre.

Evenimentul a început cu slujba unui Te Deum de sănătate oficiat în fața Corpului de internare și cu un cuvânt de îmbărbătare și mângâiere adresat de către părintele Serghei bolnavilor și personalului medical.

Alături de corul bisericesc al parohiei „Sf. Dumitru” din satul Coteala, cu un program de cântece și dansuri a evoluat colectivul artistic de copii al Gimnaziului Coteala, condus de doamna Margarita Pascari.

La inițiativa unor buni creștini din s. Coteala, la finalul programului s-a pregătit o masă caldă pentru aproape o sută de persoane internate în acest spital.

La despărțire, șeful Secției de Psihiatrie și Narcologie, domnul Valeriu Bejenari, a adus cordiale mulțumiri părintelui și creștinilor pentru frumosul gest și grija deosebită a Bisericii de a fi alături și a alina tristețea și necazul aproapelui.

Biroul de presă al Episcopiei de Edineț și Briceni

MAXIME EGGER: CUM AM DEVENIT ORTODOX

(Un ziarist elvețian convertit la dreapta credință și devenit slujitor al lui Hristos)

“Ce putem face oare pentru ca Dumnezeu să nu dispară între rândurile unui text?”

(Georges Khodr)

Cum am devenit ortodox? Iată întrebarea care, fără îndoială, mi-a fost pusă cel mai des în ultimii ani. În general, am evitat răspunsurile tranșante. Astăzi, când, după lungi ezitări, consimt să răspund, luând condeiul nu pot să nu-mi spun că sunt totuși cât se poate de imprudent, ba chiar inconștient, să accept un demers atât de dificil și delicat. Dificil, pentru că, la urma urmei, este imposibil să dezvălui în câteva pagini rezultatul unei înaintări spirituale care a durat ani întregi. Delicat, pentru că în acest parcurs există (ca în orice înaintare spirituală) o taină propriu-zis inexprimabilă, o dimensiune atât de profundă și intimă încât ezit la nesfârșit să vorbesc despre ea. Dar, dacă mâna îmi tremură, este mai cu seamă din teama ca nu cumva, slăvindu-L pe Dumnezeu, să mă slăvesc în ascuns și pe mine însumi.

Am folosit mai sus cuvântul “înaintare”. As fi putut să vorbesc la fel de bine despre o serie de “treceri”, în sens pascal, succedându-se de la moarte la înviere, căci aceasta este povestea mea. Văd cu adevărat întreaga-mi viață ca pe o scară continuă, ca pe un pelerinaj interior și ca pe un suieș mereu reluat către împărăția Cerurilor, cea dintre noi și din noi înșine. Pe această cărare nu-ti lipsește nimic din ceea ce alcătuiește existența însăși, dar mai ales întâlnești oameni prin care (fără să fii întotdeauna conștient) Dumnezeu însuși îți vine în întâmpinare, îndrumându-te.

Itinerariul meu spiritual și diferitele sale etape... Ce-ar fi de spus? Mai întâi... copilăria... într-o familie catolică, mai degrabă pioasă decât rigoristă, cu catehismul și slujba religioasă mai mult sau mai puțin “obligatorii”. Apoi, îndată după confirmare [ritualul de înbisericii în sens plener, adică accederea la Tainele Bisericii Romano-Catolice], a venit timpul revoltei adolescentine împotriva unei Biserici judecate (cu sau fără dreptate) drept fariseică, ipocrită, moralizatoare,

culpabilizantă; revoltă care m-a făcut să arunc pruncul (adică pe Hristos) cu scândătoare cu tot (adică instituțiile și dogmele Sale).

Pot spune că de pe la 15 ani devenisem agnostic, însă adânc muncit de marile întrebări metafizice: Cine sunt? Care-mi este scopul vieții? De ce suferința și moartea? etc. Sosise timpul căutărilor. Lectura marilor autori existențialiști, studiile de sociologie, angajamentul cultural și jurnalistic... toate acestea mă entuziasmau, însă nimic nu mă mulțumea pe de-a-ntregul.

Parcă dănuia în mine un gol secret. Intuiam că omul nu poate să-și fie propriul sens, să-și fie izvorul propriei sale vieți, în cele din urmă, obsedat de neîmplinire, obosit de “micile eternități ale plăcerii” în care mă regăseam zilnic, m-am hotărât, în 1983 (data consacării mele ca ziarist, să-mi iau un an de odihnă, un an al bilanțului și al contemplației, un an sabatic, care să-mi îngăduie realizarea unui vis mai vechi.

(Continuare în pag. 4)

CALENDAR ORTODOX

Iunie - Cireșar

1 /14 J Sf. Mucenic Justin Martirul și Filosoful; Sf. Mc. Hariton și Firm.

2/15 V†) Sf. Mare Mucenic Ioan cel Nou de la Suceava; Sf. Nichifor Mărturisitorul, Patriarhul Constantinopolului.

3 /16 S Sf. Mucenici Luchilian cu soția și cei 4 copii: Ipatie, Paul, Dionisie și Claudie; Sf. Mc. Paula.

4 /17 D †) Duminica a doua după Cincizecime, a Tuturor Sfinților Români. Sfinții Mucenici: Zotie, Atal, Camasie și Filip de la Niculițel; Cuv. Mitrofan, Patriarhul Constantinopolului.

5/18 L Sf. Sfințit Mucenic Dorotei, Episcopul Tirului; Sf. Mucenici: Marchian, Nicandru și Leonid.

6/19 M Cuvioșii: Visarion și Ilarion cel Nou; Sf. Mc. Ghelasie.

7 /20 Mc Sf. Sfințit Mc. Teodot; Sf. Mc. Zenaida; Cuv. Sebastiana. Începutul; Postului Sfinților Apostli.

8 /21 J Sf. Martiri Nicandru și Marcian; Aducerea moaștelor Sf. Mare Mc. Teodor Stratilat.

9/22 V Sf. Chiril al Alexandriei; Sf. 5 fecioare Mucenițe: Tecla, Mariamni, Marta, Maria și Enata.

10/23 S Sf. Sfințit Mc. Timotei, Episcopul Prasiei; Sf. Mucenici Alexandru și Antonina.

11/24 D Duminica a 3-a după Cincizecime. Sfinții Apostoli Vartolomeu și Varnava.

12/25 L Cuvioșii Onufrie cel Mare și Petru Atonitul.

13/26 M. Sf. Mucenița Achilina; Cuv. Trifilie, Episcopul Levcosiei.

14/27 Mc Sf. Prooroc Elisei; Sf. Metodie, Patriarhul Constantinopolului; Cuv. Iulita.

5/28 J Sf. Prooroc Amos; Sf. Mucenic Isihie; Fericii Ieronim și Augustin.

16/29 V Sf. Tihon, Episcopul Amatunde și Sf. Mc. Marcu, Episcopul Aponiadei.

17/30 S Sf. Mucenici: Manuil, Savel și Ismail.

18/1 D Duminica a 4-a după Cincizecime. Sf. Mucenici: Leontie, Ipatie și Teodul.

19/2 L Sf. Apostol Iuda, ruda Domnului; Cuv. Paisie cel Mare; Sf. Mc. Zosima.

20/3 M Sf. Sfințit Mucenic Metodie, Episcopul Patarel; Cuv. Calist, Patriarhul Constantinopolului.

21/4 Mc Sf. Mucenici Iulian din Tars și Afrodisie. Duminica VI după Rusalii.

22/5 J Sf. Sfințit Mucenic Eusebie; Sf. Mucenici: Zenon, Zina și Galaction.

23/6 V Sf. Mucenița Agripina; Sf. Mc. Aristocleu preotul.

24/7 S †) Nașterea Sf. Prooroc Ioan Botezătorul (Sânziencele - Dragaica); †) Sf. Niceta de Remesiana; Aducerea moaștelor Sf. Mare Mucenic Ioan cel Nou de la Suceava.

25/8 D Duminica a 5-a după Cincizecime. Sf. Mare Mucenița Fevronia; Cuvioșii Dionisie și Dometie; Cuv. Mc. Livia.

26/9 L Cuv. David din Tesalonic; Cuv. Ioan, Episcopul Gotiei.

27/10 M Cuv. Samson, primitorul de străini; Sf. Ioana Mironosița.

28/11 Mc Aducerea moaștelor Sfinților Mucenici Chir și Ioan; Sf. Mucenic Papia. Duminica VII după Rusalii.

29/12 J (†) Sfinții marii Apostoli Sf. Petru și Sf. Pavel.

30/13 V †Soborul Sfinților 12 Apostoli; †) Sf. Ierarh Ghelasie de la Râmet.

PĂRINTE ȘI SCRITOR AL BISERICII: SF. CHIRIL AL ALEXANDRIEI

(Începutul în pag. 1)

Deranjat de decizia acestui sinod și de faptul că nu a participat la lucrările lui, patriarhul Ioan al Antiohiei (429-441) va convoca un sinod local la care va obține excomunicarea lui Chiril. Împăratul Teodosie al II-lea (408-450) va lua o măsură debusolantă hotărând depunerea din treaptă atât a lui Chiril, cât și a lui Nestorie. În anul 433 însă, cumpănind mai bine situația, Ioan al Antiohiei acceptă doar condamnarea lui Nestorie. Anul 444 reprezintă anul în care Sfântul Chiril s-a mutat la viața veșnică alături de Dumnezeu, pe care a încercat să îl facă cunoscut tuturor oamenilor.

Părinte și scriitor al Bisericii

Prin scrierile sale profunde și greoaie, dar pline de înțelepciune dumnezeiască, Sfântul Chiril indică importante aspecte ale credinței ortodoxe. Lucrările de bază ale Sfântului se regăsesc în marea lor parte în nu mai puțin de 10 volume din Patrologia Greacă. În limba română, în colecția „Părinți și Scriitori Bisericești”, prin aportul și traducerea consistentă a părintelui profesor Dumitru Stăniloae, textele Sfântului Chiril au ajuns cunoscute și la noi. Astfel, volumele 38, 39, 40 și 41 din această celebră colecție cuprind următoarele titluri: „Închinarea și slujirea în Duh și Adevăr”, în care se subliniază înlăturarea puterii literiei legii, dar nu și a duhului ei; „Glafire la cărțile lui Moise”, o interpretare alegorică a cărților lui Moise în sensul pregătirii pentru venirea lui Iisus Hristos, „Despre Sfânta Treime”, lucrare de amploare dogmatică sub formă de dialog ce se vrea un puternic punct de plecare în combaterea arianismului. Zăbovind asupra acestei scrieri de maximă importanță, subliniem utilizarea pe parcursul acesteia a termenului „deofință” în ceea ce privește Persoanele Sfinte Treimi. Rămâne marcant răspunsul ce îl oferă Sfântul Chiril

atunci când este provocat să vorbească despre cuvântul în cauză, văzut de unii o inovație, deoarece nu se află în cuprinsul Sfintei Scripturi: „Sunt și alte cuvinte de același fel pe care nu ne-am obișnuit să le aplicăm naturii lui Dumnezeu, deși nu sunt cunoscute în sfintele și dumnezeieștile Scripturi (de exemplu: netrupesc, fără formă, nemărginit, nestăpănit, necuprins), netrebuind să refuzăm termenii care ne ajută să aflăm adevărul”. Conform învățurii Sfântului Chiril, Mântuitorul Iisus Hristos este „Mijlocitorul către Dumnezeu pentru oameni, făcându-Se în acest mod accesibil naturii omenești”. În ceea ce privește dumnezeirea Sfântului Duh sunt revelatoare următoarele cuvinte: „Duhul lui Dumnezeu există și e prezent ființial în El, așa cum este duhul omenesc în om, așa cum atunci când numim pe cineva indicăm împreună cu el și duhul prezent în el”. Iată cum prin argumente logice, naturale se poate pătrunde misterul inefabil al Preasfinte Treimi.

Anatematismele

O altă lucrare de excepție, considerată cea mai importantă scriere exegetică a Sfântului Chiril, o reprezintă „Comentariul la Evanghelia Sfântului Ioan”. Scrisă înainte de Sinodul al III-lea Ecumenic, această lucrare are un profund caracter dogmatic susținut prin texte biblice. Concret, prin comentariul acesta Sfântul Chiril vrea să demonstreze dumnezeirea Mântuitorului, a Cuvântului Întrupat, împotriva ereziilor lui Nestorie și Arie. Pe mărturia și explicațiile acestuia se va clădi învățătura Bisericii despre Persoana lui Iisus Hristos ca Fiul lui Dumnezeu, Care Și-a făcut proprie și firea omenească, rămânând Unul din Treime, dar făcându-Se același și unul dintre oameni, introducând astfel pe Dumnezeu între oameni și pe om în Sfânta Treime, pentru ca prin El să se realizeze cea mai deplină comuniune între Dumnezeu cel

în Treime și oameni.

O ultimă epistolă a Sfântului Chiril către Nestorie cuprinde „celebrele” Anatematisme (Blesteme) ale Sfântului Chiril, care nu sunt altceva decât 12 puncte statornice de vedere la care Sfântul ținea foarte mult. Prin ele se dorea de fapt păzirea de păcatele împotriva Duhului Sfânt a tuturor celor care vor încerca să întineze adevărul de credință. Acestea concentrează punctele forte ale credinței cu dorința aprigă de a fi păstrate nealterate peste veacuri. Iată un exemplu relevant preluat din Anatematismă I: „Dacă cineva nu mărturisește că Emanuel este cu adevărat Dumnezeu și că pentru aceasta Prea Sfânta Fecioară este Născătoare de Dumnezeu; căci a născut truștește pe Cuvântul cel din Dumnezeu Tatăl, care S-a făcut trup: să fie anatema”.

Osteneala activității Sfântului Chiril presupune demonstrarea dumnezeirii Domnului nostru Iisus Hristos, nucleul credinței ortodoxe, care, păzit și astăzi, ne va oferi puterea de a înțelege planul lui Dumnezeu cu lumea: ridicarea omului la asemănarea cu El.

Ereziile nu trebuie să tulbure sufletele credincioșilor, ci, din contră, trebuie să le fortifice în sufletele acestora credința creștină, ele fiind asemănată cu ploile vijelioase ce întăresc rădăcinile pomilor tineri. Pentru omul modern de astăzi, obișnuit cu conceptele timpurilor noastre, o astfel de abordare a înțelegerii lui Dumnezeu fie ar fi dusă la extremă în sensul unei clarificări mult prea omenești, fie o ar fi tratată fără un interes deosebit. Sfântul Chiril reprezintă exemplul neobosit de apărător al credinței, mergând pe linia Sfântului Atanasie cel Mare. Contribuția Sfântului Chiril a solidificat în timp învățătura revelată Bisericii de către Însuși Mântuitorul Iisus Hristos.

(Informații preluate din „Ziarul Lumina”)

SFINȚII MARCIAN ȘI NICANDRU

Biserica Ortodoxă Română îi sărbătorește, în fiecare an, la 8/21 iunie pe Sfinții Mucenici Nicandru și Marcian. Aceștia erau ostași în armata romană dislocată în cetatea Durostorum, astăzi Silistra, în Bulgaria. Pentru că mărturiseau credința creștină, au căzut victime campaniei de epurare a creștinilor din armata imperială desfășurată în anii 297-298.

Alături de mulți alții, Sfinții Nicandru și Marcian au fost arestați și persecutați, aflăm de la părintele academician Mircea Păcurariu: „În cursul unui război pe care Imperiul Roman l-a purtat împotriva perșilor împărații de atunci Dioclețian și Galeriu au hotărât să îndepărteze din armata romană pe toți aceia care îl mărturiseau pe Hristos considerând că aceștia nu luptă cu suficiență vitejie pentru a apăra hotarele sau integritatea Imperiului Roman. În Cetatea Durostorum au suferit pentru Hristos moarte martirică doi ostași din armata romană și anume, Marcian și Nicandru. După ce s-a aflat faptul că sunt creștini, recunoscând ei înșiși acest lucru, au fost aruncați în închisoare și îndemnați să se lepede de Hristos și să slujească zeilor. Fiind supuși la mai multe chinuri, aceștia nu au renunțat la credința lor. Astfel, au suferit moarte martirică la 8 iunie 298”.

MAXIME EGGER: CUM AM DEVENIT ORTODOX

(Un ziarist elvețian convertit la dreapta credință și devenit slujitor al lui Hristos)

(Începutul în pag. 3)

Așa se face că am petrecut cu totul vreo nouă luni prin ținuturile subcontinentului indian. Orientul - în această călătorie atât de bogată și de tulburătoare încât nu am încetat nici până astăzi să mă bucur de roadele ei - mi-a fost ca o vreme a deșteptării, iar una dintre experiențele capitale mi-a fost dat să o trăiesc în desertul Thar din Rajasthan.

Învins - și sufletește, și truștește - de rigorile drumului, am descins în zori de zi pe malul unui iaz în care se oglindea un templu. Acolo, în liniștea și în singurătatea răsăritului, în transparenta cristalină a apei și a aerului, am fost deodată ca acoperit de o forță a păcii, a plenitudinii, a luminii. Lacrimile îmi curgeau abundente, fără motiv, între lume și mine, brusc, era comuniune, era armonie, era iubire. După

aceea, nimic nu a mai fost ca înainte. Atins în adâncul sufletului, o altă dimensiune a conștiinței se deschisese în mine. Într-adevăr, există, în adâncul ființei și al lumii, o Forță, o Ființă, o Prezentă infinită, dincolo de spațiu și timp, dincolo de realitatea pe care o susține, într-adevăr, omul este un amestec de finitudine și infinitate, de temporalitate și eternitate, în acel moment, această Ființă, această Alteritate absolută, era încă ceva impersonal. Nu avea nici nume, nici chip, și nu îndrăzneau încă să o numesc Dumnezeu, însă era!

La înapoierea mea acasă, în Elveția, timpul întrebărilor retrospective și introspective a sosit în mod firesc. Existența acestui Cu-Totul-Altceva, a cărui intuiție o avusesem, mă repunea în criză, întrebările mă asaltau haotic: cum urma

să-mi fie afectată viața de cele petrecute? Puteam oare să continui ca mai înainte, căutând iarăși aceeași fericire facilă și superficială, când în mine ardea dorul de infinit și de eternitate? Autori precum K. G. Dörckheim și Rene Guenon m-au ajutat să înțeleg, să pun în cuvinte ceea ce mi se întâmplase. Totul se limpezea: ca să rămân în contact cu această Ființă supremă, Principiu al oricărei ființări, trebuia să mă purific, să mă eliberez de ego-ul, ca și de iluziile mele. În acest scop, cărțile nu mă mai puteau ajuta. Trebuia să pornesc neîntârziat la fapte. Se impunea un exercițiu de transformare spirituală. Alte câteva întâlniri și anumite înclinații estetice îmi dădură impulsul final: epoca Zen-ului putea începe!

(Continuare în pag. 6)

Centrul pentru adaptarea migranților “Cuv. Paisie Velicikovski”

În incinta Universității Sociale de Stat din Rusia a avut loc ceremonia festivă de inaugurare a Centrului pentru adaptarea migranților “Cuv. Paisie Velicikovski” de pe lângă Departamentul pentru Relații Externe al Bisericii Ortodoxe din Moldova.

La eveniment a participat Înalt Prea Sfințitul Mitropolit Vladimir, președintele Centrului, Prot. Ghenadie Țurcanu, rectorul-fondator al Universității Sociale de Stat din Rusia, V. Jukov, reprezentantul Serviciului Federal pentru Migrațiune al Federației Ruse, T. Bajan, etc.

Centrul creat în luna mai a acestui an cu binecuvântarea Patriarhului Kiril și cu aportul Departamentului pentru Relații Externe al Bisericii Ortodoxe din Moldova, își propune să acorde suport social cetățenilor Republicii Moldova aflați la muncă în Federația Rusă, a căror număr este de aproximativ de 450 de mii oameni.

Centrul oferă ajutor în domeniul angajării legale în câmpul muncii, servicii medicale la prețuri sociale, ceea ce constituie 50% din prețurile pentru procedurile similare în alte instituții medico-sanitare din Moscova. De rând cu acestea oferă cazare într-un hotel cu capacitatea de până la o mie de oameni. În cazul unor probleme majore ale beneficiarilor serviciilor centrului sunt prevăzute și ajutoare financiare.

Lucrările Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Ruse

Între 7 și 8 iunie a.c., sau desfășurat lucrările Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Ruse, desfășurate în cadrul noului Centru duhovnicesc-administrativ Patriarhal și Sinodal din sudul Rusiei.

În cadrul ședinței s-a discutat despre recenta vizită a Patriarhului Kiril în cadrul Bisericii Ortodoxe din Bulgaria și rezultatele acesteia, ulterior Sanctitatea Sa s-a referit la vizita Arhiepiscopului Ieronim al Atenei și al Întregii Elade în cadrul Bisericii Ortodoxe Ruse și despre consolidarea relațiilor de prietenie dintre cele două Biserici-surori.

În continuare s-a făcut referire la celebrarea a cinci ani de la semnarea Actului de comuniune canonică prin care a fost restabilită unitatea dintre Patriarhia Rusă și Biserica Ortodoxă Rusă de peste hotare. În această ordine de idei, Sinodul a hotărât să

mulțumească Domnului pentru slujba comună și relațiile frățesti dintre arhieriei Bisericii Ortodoxe Ruse în plinătatea ei și să continue realizarea proiectelor comune în domeniul activității pastorale.

Au fost puse în discuție activitățile ce țin de asistența socială, lucrul cu tineretul și de catehizare; s-a vorbit despre realizările obținute în aceste domenii și au fost trasate obiectivele pentru viitorul apropiat.

Au fost create noi eparhii în cuprinsul Patriarhiei, numiți și concediați câțiva ierarhi, stareți și conducători ai departamentelor, precum și trecuți în calendarul BORu sfinți ai Bisericii Sârbe recent canonizați.

Cu referință la Republica Moldova sinodali au adresat un mesaj către conducerea țării prin care solicită modificarea Legii cu privire la asigurarea egalității.

PELERINAJ LA MĂNĂSTIREA NOUL NEAMȚ

Din faptele milosteniei sufletești cuvintele „A învăța pe cel neștiutor, a mângâia pe cei întristați”, aceste cuvinte sunt mult apropiate pentru membrii grupului nostru ai organizației primare a persoanelor în etate „Tezaurul Națiunii” din sectorul Botanica mun. Chișinău. Aceste frumoase cuvinte, precum și fapte de milostenie le-am găsit la biserica „Sf. Dumitru” condusă de Prot. Mitr. Pavel Borșevschi care ne-a încurajat și ne-a dat un bun sprijin pentru realizarea unui pelerinaj la mănăstirea „Înălțarea Domnului” Noul Neamț, Tighina. Părintele cu slujitorii bisericii „Sf. Dumitru” din municipiul Chișinău, au organizat pentru bătrânii noștri un frumos și necesar pelerinaj, cu prezentarea unui confortabil autobuz pentru 35 persoane cu doi șoferi bine pregătiți și disciplinați..

Pe data de 17 mai a.c. la ora 7.30 dimineața noi, 35 pensionari membri ai Organizației „Tezaurul Națiunii” însoțiți de preotul bisericii „Sf. Dumitru” Andrei Rusu am început pelerinajul la mănăstirea „Înălțarea Domnului” din sat. Chițcani, Tighina, grație căruia am traversat fără plată și fără greutate frontiera internă transnistreană. Dar dincolo de Bender doar cu ajutorul preotului Andrei Rusu am reușit să trecem frontiera. La mănăstirea am ajuns după două ore de călătorie. Ce frumusețe, ce măreție și ce mândrie națională s-a deschis înaintea ochilor noștri! La mănăstire am fost conduși de ghidul, ieromonah Serghei, care n-a întâmpina cu multă dragoste și n-a povestit lucruri frumoase despre acest complex monastic. De la dânsul am aflat că Mănăstirea Noul Neamț este o mănăstire ortodoxă de călugări, aflată pe malul Nistrului în satul Chițcani, la numai 10 kilometri spre sud de localitatea Tighina, în județul Tighina, Moldova și este cel mai mare complex arhitectural religios din Moldova, și întemeiată pe vremea domnitorului Alexandru Ioan Cuza. La începutul

călugării, veniți de peste Prut, de la mănăstirea Neamțu, au folosit biserica parohială “Sfântul Nicolae”, construită în anul 1834. Iar în anul 1867 a fost construită Catedrala Înălțării care are rolul de biserică principală a mănăstirii. În anul 1962 mănăstirea Noul Neamț a fost închisă și la puțin timp a fost transformată în spital pentru bolnavi de tuberculoză. Clădirile mănăstirii sunt transformate în depozite, iar clopotnița a devenit muzeu al gloriei militare sovietice. În anul 1989 mănăstirea Noul Neamț se redeschide și în anul 1991 se deschide aici Seminarul Monahal “Cuviosul Paisie Velicikovski” cu limba de predare română. În anul 1994 a fost restaurată clopotnița, iar în anul 1999 se restaurează și biserica Înălțării.

La ora actuală mănăstirea Noul Neamț este cea mai vizitată și renumită în Republica Moldova. Spre marea noastră bucurie, am participat la un serviciu divin. Am avut posibilitatea să ne apropiem și să ne atingem de Sfintele Moaște, care se păstrează în biserica Înălțării (o raclă cu părțile din moaștele mai multor sfinți), primite în dar de la Patriarhul Chiril al Ierusalimului. A mai avut fericita ocazie să sărutăm și să ne rugăm în fața mai multor icoane. Călugării de la mănăstire ne-au mai demonstrat unele odoare de preț și câteva manuscrise ale arhimandritului Andronic Popovici, întemeietorul acestei mănăstiri.

Spre regretul nostru serviciul divin precum și pelerinajul nostru s-au terminat repede. Însă pacea și credința în Domnul nostru Iisus Hristos a cuprins sufletele și inimile noastre. Aici în mănăstire parcă ni s-au deschis ochii, am înțeles că trebuie să fim mai buni, iertători și mai credincioși. Cu sufletul împăcat ne-am urcat în autobuz pentru a reveni la Chișinău. Încă mult timp ne vom aminti de această frumoasă zi petrecută la mănăstirea din Chițcani. Exprimăm recunoștința noastră Preacucernicului părinte Protoiereu Mitrofor Pavel Borșevschi, parohul bisericii „Sf. Dumitru” din municipiul Chișinău și tuturor slujitorilor de la această parohie care ne-au acordat tot sprijinit pentru acest pelerinaj minunat.

Iurii Gheorghii, Președintele organizației primare a persoanelor în etate „Tezaurul Națiunii” din sectorul Botanica mun. Chișinău

MAXIME EGGER: CUM AM DEVENIT ORTODOX

(Un ziarist elvețian convertit la dreapta credință și devenit slujitor al lui Hristos)

(Continuare din pag. 4)

Laic, fără dogme ori credințe, "neutru" și deci universal, axat pe experiența nemijlocită a spiritului omenesc, iar nu pe studiul vreunor texte, Zen-ul îmi convenea de minune. Prin rigoarea și exigentele sale, dublate însă de o uimitoare și perpetuă noutate, practica Zen a avut un rol fundamental pentru întregul meu parcurs ulterior. Lucrarea aceasta, de golire și de curățare, de sedimentare și de aprofundare, de deschidere interioară, va redeștepta în mod paradoxal și tainic harul botezului meu. Într-o zi, în plină ședință Zen, chipul lui Hristos se înalță iarăși din mine, reizbucnind din tainicele străfunduri ale ființei mele. Teribil umorul lui Dumnezeu, care scrie drept cu linii curbe: cea ființă "impersonală și abstractă", de care devenisem conștient în India, căpăta, prin practicarea unei forme impersonale de meditație, un chip și un nume de persoană: Iisus Hristos! Asemenea Fericitului Augustin, îmi venea și mie să strig: "Dar Tu, Doamne, Tu erai mai adânc decât tot ce este în mine adânc, și mai înalt decât tot ce este în mine înalt!". Am pornit atunci să-mi regăsesc rădăcinile creștine, cu următoarea întrebare zvâcnindu-mi în minte: Există oare în creștinism o cale care să ofere elementele descoperite mie de spiritualitatea orientală ca fiind esențiale oricărei încercări de împlinire? Existau oare practici de transfigurare interioară, exista o adevărată Tradiție, o relație vie între maestru și ucenic? O asemenea cale exista cu adevărat, și anume în creștinismul răsăritean.

Cu doi ani în urmă avusesem parte de o conversație neobișnuită prin intensitatea ei, în compania unei prietene. Prietena mea îmi vorbise atunci despre o mănăstire "extraordinară", ale cărei baze fuseseră puse în Anglia de către Arhimandritul Sofronie (1896-1993), monah ortodox, discipol al Starețului Siluan (1866-1938), cel canonizat în 1987 de către Patriarhul Ecumenic al Constantinopolului și care trăise mai bine de 20 de ani în Sfântul Munte Athos, mai ales ca sihastru. Această amintire m-a preocupat într-atât, încât am sfârșit prin a lua drumul Angliei.

Săptămâna petrecută la Mănăstirea "Sfântul Ioan Botezătorul" a fost o experiență cu totul tulburătoare. Dincolo de primirea rezervată fiecărui vizitator (cu adevărat primit precum Hristos) și de apropierea dintre călugări, frați și pelerini, trei lucruri m-au frapat încă de la început, întâi, atenția cu totul deosebită acordată persoanei, respectul absolut pentru unicitatea acesteia. Acest respect este sursa unei uimitoare libertăți, al cărei sens și consistență veneau din dăruirea și uitarea de sine întru slujirea aproapelui. Descopeream ce însemna "a ființa întru Biserică", adică un mod de viață care transformă Biserică (sau care ar trebui să o transforme) în ceva superior unei simple societăți sau instituții. Apoi, oficierea Rugăciunii lui Iisus...

Îmi voi aminti mereu zorii răcoroși ai zilei în care am pătruns în Biserică "Sfântul Siluan". Totul era scâldat într-o luminoasă penumbră radiind din candelă și din icoane, iar tăcerea era însuflețită doar de cântecul păsărilor răzbătând prin ferestre. Și, timp de două ore, în nenumărate graiuri (slavonă, greacă, franceză, engleză), această rugăciune psalmodiată: "Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-ne pre noi". Dacă la început am recitat-o aproape ca pe o mantră [formulă sacră hindusă ori budistă, "condensând" divinitatea pe care o invocă], "rugăciunea inimii" avea să-mi devină cu timpul o întâlnire personală cu Hristos, vie, aducătoare de pace și purificatoare, un mijloc de comunicare cu Dumnezeu în străfundurile inimii și totodată o armă în lupta anevoioasă, adesea istovitoare, împotriva patimilor și a gândurilor străine. Mă fascina faptul că această rugăciune se născuse în desertul Egiptului într-al IV-lea secol creștin - prima întâlnire cu Ortodoxia mă întorcea la rădăcinile creștinismului, la Biserică una și nedespărțită a primelor secole. Am fost desigur impresionat și de frumusețea serviciului liturgic, oficiat cu o profunzime care (aveam s-o înțeleg mai târziu) era expresia simultană a bucuriei pascale și a durerii crucii. Fie în rugăciunea inimii, fie în cadrul liturghiei, m-a fascinat imediat rolul trupului, determinat să participe plenar: cu vederea - de către icoane și lumânări, cu auzul - de către cântări, cu mirosul - de către tămâie, precum și printr-o serie de gesturi: semnul crucii, metaniile... India îmi descoperise, prin socul realității sale neascunse, nu numai că aveam un trup, dar și că eram unul. Ortodoxia urma să mă învețe, prin slujbele sale liturgice, prin tradiția sa mistică și ascetică, prin tineretea deloc rară a credincioșilor, că întâlnirea și unirea cu Dumnezeu se petrec inclusiv în trup, care este templu al Duhului Sfânt.

În timpul acestei prime săptămâni n-am reușit să-l întâlnesc pe părintele Sofronie, pe atunci bolnav, înainte să plec, unul dintre călugări mi-a dăruit un șirag de

metanii din lână neagră, lucrat în Muntele Athos; l-am primit ca pe o încurajare în rugăciune, dar mai ales ca pe un angajament spiritual. Voi trece sub tăcere ce mi-a fost dat să trăiesc la întoarcere. Voi spune numai că inima mea rănită de iubire se întredeschisese asemenea unei porți înaintea lui Dumnezeu, ca să-mi văd eu neantul și tenebrele sufletului. "Pocăiți-vă, că s-a apropiat împărăția cerurilor!" (Matei 4, 17) - vestește Hristos la începutul Evangheliei Sale. Evident, nu m-am căit îndată, dar am învățat că această metanoia [în gr. - "primenire lăuntrică", "întoarcere a sufletului către Dumnezeu"] este cheia vieții duhovnicești. Dimpună cu smerenia și cu frângerea inimii, metanoia antrenează transformarea vechiului om într-unul nou, deschiderea către Duhul Sfânt. Cu adevărat, numai mărturisindu-ti slăbiciunile, nedesăvârșirile, recunoscându-ti starea de mizerie a sufletului, mai poți să te deschizi milostivirii lui Dumnezeu, iubirii Sale iertătoare și răbdătoare. Numai iubirea, compasiunea pe care mi-a fost dat să o descopăr dintr-o dată în Biserică Ortodoxă, poate schimba însăși substanța lucrurilor.

Cum părăsisem cu totul firesc practica Zen pentru Rugăciunea lui Iisus, m-am avântat cu pasiune în lectura cărților recomandate la mănăstire: pe lângă Evanghelie și Psalmi, în primul rând cartea părintelui Sofronie despre starețul Siluan, apoi o lucrare despre rugăciunea inimii de Briancianinov și Eseul asupra teologiei mistice în Biserică de Răsărit al lui Vladimir Lossky. Rafinamentul teologic mă depășea, însă două chestiuni rezonară în mine numaidecât, cu putere, întâi, unitatea profundă, de nezdruccinat, între teologie și mistică, exprimată prin celebra formulă a lui Evagrie Ponticul: "Dacă ești teolog, atunci te vei ruga cu adevărat, iar dacă te rogi cu adevărat, ești teolog". Cu alte cuvinte, nu există teologie adevărată fără cunoașterea dumnezeieștilor taine. Dar a cunoaște aceste taine înseamnă a le trăi prin experiența Duhului Sfânt, care se ridică deasupra rațiunii, o crucifică și o transfigurează! Al doilea lucru care mi-a spus foarte multe este concepția ortodoxă despre mântuire, considerată "transfigurare" și "îndumnezeire", iar nu simplă "răscumpărare" sau "izbăvire". Astfel, "Dumnezeu s-a făcut om pentru ca și omul să se poată face Dumnezeu!", declară Sfântul Atanasie din Alexandria (sec. IV). Părinții Ortodoxiei privesc ființa umană raportând-o la imaginea divinității din om, iar nu la păcatul din el. Iar păcatul nu este definit ca transgresare juridică a unor norme etice, ci ca refuz al iubirii Tatălui, ca îndepărtare de Dumnezeu pricinuită de mândrie și de celelalte boli spirituale, sufleteste și trupesti, de unde decurge o abordare terapeutică, iar nu una culpabilizantă a păcatului, ca și o viziune ontologică asupra sfințeniei. "Sfânt nu este acela care s-a ridicat până la o treaptă înaltă a moralei omenești, sau care a ajuns să aibă o viață de asceză, chiar de rugăciune (și fariseii posteau și ziceau rugăciuni lungi!), ci acela care are întru el Duhul Sfânt", ne spune părintele Sofronie. Înțelegem astfel creștinismul nu în primul rând ca etică, ci ca mod spiritual de a fi, cale de unire cu Dumnezeu, de jertfire pe cruce întru înviere, care ne transformă într-o ființă nouă. Cererile lui Hristos, adresate nouă, nu sunt lungi, în genul "ai voie asta, n-ai voie asta", ci energii dumnezeiești cu ajutorul cărora putem deveni (în viața și conștiința noastră) asemenea lui Hristos. În ce privește Biserică, ea nu e doar o instanță morală, nici numai o organizație de caritate sau umanitară, ci marele spital al sufletelor, locul unde suntem siguri că-L primim pe Dumnezeu viu și că participăm la împărăția Sa. Descopeream treptat fata ascunsă a creștinismului, care mă cucerea și mă fermeca. Mai presus de toate, departe de a fi ceva abstract, creștinismul se vădea a fi viu!

La reîntoarcerea în Mănăstirea "Sfântul Ioan Botezătorul", câteva luni după prima mea vizită, am avut nespusa bucurie să-l întâlnesc pe arhimandritul Sofronie; întâlnirea a însemnat, evident, o cotitură în viața mea. Ar fi nenumărate lucruri de spus despre acest om al lui Dumnezeu, recunoscut de întreaga comunitate drept un stareț adevărat, însă, respectându-i dorința, voi tăcea despre acestea. Nu voi dezvălui decât un singur fapt, capital pentru împlinirea mea ulterioară: aveam în fata ochilor dovada vie a vieții întru Hristos și a cunoașterii Sfintei Treimi; vedeam în acest bătrân ce înseamnă cu adevărat să fii "persoană", adică în comuniune cu Dumnezeu și cu semenii. Atâta iubire, atâta libertate, atâta lumină și forță creatoare m-au făcut să mă încredințez Căii și Tradiției al cărei moștenitor era și părintele. Treceam cu încredință la credința moștenită în copilărie la dreapta credință, adică la o relație vie, personală, cu Hristos.

Mi-am făcut destul de repede cunoscută dorința de a deveni ortodox, însă părintele Sofronie mi-a temperat elanul, socotind că trebuia "pur și simplu" (!) să mă străduiesc să "îmi petrec zilele fără de păcat"

și că aceasta puteam s-o fac oriunde (din perspectiva acestor întâmplări, nu cred să existe Biserică mai puțin preocupată de prozelitism decât cea ortodoxă). Mi-au trebuit, prin urmare, mai bine de doi ani până ce-am făcut pasul. Privind înapoi, cred că atitudinea rezervată a părintelui, de chemare la răbdare și perseverență, a fost plină de înțelepciune. Acest timp al așteptării, adevărată kenoza ["golire", "tăiere a vocii"] s-a dovedit într-adevăr foarte folositor și fecund, permițându-mi să-mi adâncesc credința, să-mi răspund la anumite îndoieli, să-mi împlinesc cateheza, să-mi abandonez de la sine anumite prejudecăți asupra Bisericii Ortodoxe, să-mi pun la încercare profunzimea dorinței mele. De asemenea, mi-am clarificat problema originilor mele confesionale.

Am încercat totuși, la un moment dat, părintele Sofronie refuzându-mă, să mă întorc la Biserică Catholică, în ciuda eforturilor mele, în ciuda persoanelor remarcabile cu care am stat de vorbă, maioneza, cum se spune, nu s-a mai prins... Mă aflam deja cu sufletul în altă parte, irezistibil atras de spiritualitatea creștină a Răsăritului, acolo unde respiram din toți plămâni. și apoi, într-atât de organic apropiat mă simțeam față de teologia și eclesiologia ortodoxă, și într-atât mă poticneam de unele aspecte ale catolicismului roman, cum ar fi mai ales instituția papală, sau concepția despre Duhul Sfânt, sau un anume formalism juridic, încât...

Am petrecut Săptămâna Luminată a anului 1990 în Mănăstirea "Sfântul Ioan Botezătorul". și a fost o adevărată moarte întru înviere împreună cu Hristos, ceea ce a făcut ca trecerea mea (în sens pascal) la Ortodoxie să fie pe cât de evidentă, pe atât de inevitabilă. Această "trecere" (de care eram sigur) era o necesitate interioară, nu o simplă chestiune de conveniență, nici o alegere pur și simplu subiectivă, superficială. Părintele Sofronie a înțeles și câteva săptămâni mai târziu eram primit în comunitatea sacramentală a Bisericii Ortodoxe. Pentru a marca acest "Paste" personal și a-mi încuviința într-un mod aparte dorința de a începe o viață nouă, părintele Sofronie îmi dădu prenumele de Maxime, așezându-mă sub patronajul Sfântului Maxim Mărturisitorul (sec. VII), mare discipol al Sfântului Sofronie al Ierusalimului.

Să fie limpede: "trecerea" mea la Ortodoxie nu este rezultatul unei reflecții intelectuale, nici al unei fascinații mai mult sau mai puțin exotice, ci rodul unei îndelungi formări spirituale, în "trecerea" mea nu este nici renegare, nici trădare a unei alte confesiuni. Dată fiind îndelunga mea îndepărtare de Biserică Catholică, nu era vorba de o schimbare, și cu atât mai puțin de o ruptură, ci de o reintegrare în altă parte, dar în trupul lui Hristos, care este unica Biserică. Nu am ales o confesiune opunându-mi celelalte, după savante comparații între măsurile de adevăr ale fiecăreia. Nu, ci pur și simplu mi-am urmat calea ce se deschidea pașilor mei, supunându-mă irezistibil unei lumi de o strălucire și de o puritate nepământești, în acest sens, convertirea mea este, în mod esențial, o împlinire. De fapt, nu m-am convertit la Ortodoxie, ci la Hristos, Care este Adevărul și Calea.

Trebuie să se distingă limpede între a fi ortodox și a trăi în ortodoxie. Cu alte cuvinte, ești ortodox prin "incadrarea" ta sacramentală și prin credința pe care o mărturisești, dar devii creștin prin viața pe care o duci, prin căpătarea Duhului Sfânt o dată cu împărțirea cu Sfintele Taine. Este cert că această viziune contrazice o mărturisire de credință mulțumită de sine, exclusivistă, naționalistă, etnică sau triumfalistă. Personal, mă simt întâi creștin și abia apoi ortodox. Sau, mai degrabă, nu concep Ortodoxia decât ca sinonimă vieții creștine, plină de evanghelice, în acest sens, a deveni ortodox nu înseamnă doar să te acoperi cu haina nouă, țesută-n rituri și formule teologice, ci înseamnă să te învesmântezi cu însuși Hristos. Dar a te învesmânta cu "Noul Adam" ce altceva este dacă nu a accepta să mori vechiului Adam, să-ti schimbi și firea, și viața?

Am spus că intrarea mea în comunitatea sacramentală a Bisericii Ortodoxe a fost o împlinire. Concluzionând, as vrea să adaug că a fost de fapt un început. Căci adevărată convertire, și singura ce conține dincolo de orice aparentă spirituală, este abia metanoia, adică întoarcerea întregii noastre ființe, a simțămintelor noastre celor mai ascunse, către mila lui Dumnezeu. Or, în măsura în care rămân un păcătos, această revoluție este una fără de sfârșit, care nu se oprește și nu-si atinge capătul niciodată. Este o mișcare infinită, o devenire care nu încetează din devenire, înseamnă cale în urma Celui ce este Calea, a Celui ce călătorește cu mine și în mine: Hristos, Cel ce pe toate le înnoiește! A fi ortodox, pentru mine, înseamnă a-mi repeta în fiecare dimineață, precum Sfântul Antonie: "Astăzi încep!".

(în românește de Codrin V. Smirnoff)

Sănătatea persoanei și a poporului

Grija față de sănătatea umană, atât spirituală, cât și trupească, a fost din totdeauna o preocupare a Bisericii
(continuare din nr. 02, 2012)

Biserica nu poate decât să salute dezvoltarea dialogului între medic și pacient care are loc în medicina contemporană

Biserica înțelege afecțiunile psihice ca una din manifestările degradării generale a naturii umane de către păcat. Demarcând în structura personalității planurile duhovnicesc, sufletesc și trupesc, Sfinții Părinți disting între bolile care provin „de la natură” și neputințele produse de acțiunile demonice sau apărute ca urmare a patimilor omenești înrobitoare. Potrivit acestei distincții, e la fel de incorectă reducerea bolilor psihice la manifestări obsesive — concepție care implică recurgerea neîntemeiată la exorcizări ale duhurilor rele — ca și încercarea de a trata toate dereglările psihice exclusiv prin mijloace clinice. Mult mai rodnică în psihoterapie este împletirea între asistența pastorală și medicală cu delimitarea sferelor de competență ale doctorului și ale preotului.

Nici o maladie psihică nu diminuează demnitatea omului. Biserica dă mărturie că o persoană bolnavă psihic este și ea purtătoare a chipului lui Dumnezeu, rămânând fratele nostru care are nevoie de ajutor și compasiune. Sunt inadmisibile din punct de vedere moral abordările psihoterapeutice bazate pe reprimarea personalității bolnavului și umilirea demnității lui. Metodele oculte de acțiune asupra psihicului, deghizate uneori în psihoterapie științifică, sunt categoric inacceptabile pentru Ortodoxie. În unele cazuri, tratarea bolnavilor psihic necesită atât izolare, cât și alte forme de constrângere. Totuși, în alegerea formei de intervenție medicală, trebuie plecat de la principiul celei mai mici restrângeri a libertății pacientului.

Din cauza fumatului ZILNIC MOR 10.000 DE OAMENI!

Anual, la 31 mai comunitatea internațională marchează Ziua Mondială fără tutun, care în anul 2012 s-a desfășurat cu genericul „Confruntare cu industria tutunului”. Conform datelor OMS, în lume fumează mai mult de o jumătate din numărul bărbaților și mai mult de un sfert din numărul femeilor. Anual, tabagismul provoacă decesul a 3,5 mil. oameni, ceea ce înseamnă la 10000 decese pe zi. Substanțele otrăvitoare ce se conțin în fumul de tutun provoacă spasmele vasculare, hipertensiune arterială, schimbări în organele respiratorii, măresc permeabilitatea peretelui vascular, iar substanțele cancerigene din fumul de țigară contribuie la dezvoltarea cancerului. Tutunul acționează negativ asupra funcției glandelor cu secreție internă... O problemă serioasă prezintă tabagismul la femei. La femeile fumătoare se observă dereglări ale ciclului menstrual, mai frecvent s-a depistat cancerul mamar și uterin, femeia fumătoare îmbătrânește mai repede, deoarece apar riduri, se schimbă tenul feței.

Tabagismul este una din principalele cauze care scurtează viața omului. Unele cercetări afirmă că o țigară fumată scurtează viața omului cu 12 minute. În epoca tehnologiilor informaționale, crește gradul de informare a populației privitor la dauna fumatului asupra organismului uman. Deci, fumatul este practic dăunător pentru sănătate, însă nu toți trag concluzia necesară. Actualmente se realizează pe plan statal și internațional acțiuni de combatere a fumatului și narcomaniei, prin activități socio-organizatorice și de educație pentru sănătate și promovare a modului sănătos de viață. Cunoașterea factorilor de risc, a consecințelor nocive ale fumatului de către copii și adolescenți poate ajuta tinerilor să conștientizeze necesitatea abandonării fumatului. Numai prin o colaborare a părinților, profesorilor și medicilor vom putea obține succese în abandonul tabagismului, narcomaniei și promovării modului sănătos de viață în societate.

Nina Osadciuc,
medic la Centrul de Sănătate Publică Sorooca

CE TREBUIE SĂ ȘTIM DESPRE TUBERCULOZĂ?

TUBERCULOZA POATE FI TRATATĂ!

(continuare din nr. 05, 2012)

CUM ESTE TRATATĂ TUBERCULOZA LA COPII ȘI CÂT DUREAZĂ PROCESUL DE TRATAMENT?

Procesul de tratament la copii, ca și la adulți, constă din două faze: faza intensivă și faza de continuare (sau consolidare).

Cum se tratează tuberculoza și cât costă tratamentul?

Faza intensivă a procesului de tratament se efectuează prin internarea în spital și poate dura 2-3 luni. În dependență de forma maladiei, în faza intensivă bolnavului îi sunt prescrise 4 sau 5 preparate antituberculoase, dozate conform unui grafic stabilit de medicul specialist. Durata fazei intensive depinde în mare măsură de strictețea respectării de către bolnav a prescrierilor medicului.

După 2-3 săptămâni de la inițierea tratamentului bolnavul începe să se simte considerabil mai bine. Aceasta, însă, nu înseamnă că tratamentul a fost finisat.

Faza de continuare (sau consolidare) poate dura 4-5 luni. În această fază bolnavului îi pot fi prescrise 2-3 preparate antituberculoase în dependență de schema de tratament alcătuită de ftizio-pneumolog.

Spre deosebire de adulți, la care tratamentul în faza de continuare (consolidare) are loc în condiții de ambulator, copiilor li se recomandă ca

tratamentul să fie urmat cu internarea în spital.

Tratamentul complet al tuberculozei poate dura 6-8 luni cu condiția respectării stricte a regimului de tratament prescris de medic.

Ce trebuie să reținem pe parcursul tratamentului antituberculos?

- Medicamentele indicate se administrează dimineața, concomitent, cu 30 minute înainte de masă (dejun).

- Ingerarea medicamentelor trebuie să fie urmată de masă, în așa mod pot fi prevenite unele simptome (cefalee, grețuri).

- Respectarea dozei și a combinației de medicamente indicate de medic, evitarea omiterii dozei sunt obligatorii.

- La apariția unor simptome neplăcute cât mai curând vă adresați medicului curant pentru un tratament simptomatic. Decizia de a suspenda medicamentul îi aparține medicului!

- Benefic este consumul de vitamine (la recomandarea medicului).

Principalele cinci preparate antituberculoză:

IZONIAZIDA (H)

Se produce sub formă de pastile. Se păstrează la un loc ferit de lumină, într-un ambalaj ermetic. De obicei, tratamentul cu Isoniazida este suficient tolerat de pacient. Însă uneori, pe parcursul primei săptămâni de tratament, pot apărea unele efecte secundare: erupții cutanate, grețuri, dereglări ale somnului. Pentru prevenirea acestor efecte este recomandabilă piridoxina (vitamina B₆).

RIFAMPICINA (R)

Este produsă sub formă de pastile sau capsule. Se administrează cu 30 minute înaintea mesei. De obicei, este tolerată suficient. Uneori, pot fi înregistrate așa simptome ca dureri în

abdomen, grețuri, vomă, cefalee. Rifampicina poate să dea o colorație roșie a lacrimii (și lentilelor de contact), salivei, urinei. Sub influența Rifampicinei scade eficiența contraceptivelor per-orale. De aceea, este necesar un consult la medicul specialist pentru găsirea unei alte metode de contracepție.

PIRAZINAMIDA (Z)

Este produsă sub formă de pastile. De obicei, este bine tolerată. Dar, pot fi semnalate artralgi. Uneori, apar vertijuri, febră, prurit (mâncărime). De asemenea, pot apărea grețuri, inapetență. De obicei, aceste efecte secundare nu necesită suspendarea medicamentului.

STREPTOMICINA (S)

De regulă este utilizată în unele cazuri de boală în faza inițială a tratamentului în spital sub supravegherea personalului medical. Se introduce intramuscular.

ETAMBUTOLUL (E)

Este produs sub formă de pastile, care trebuie păstrate într-un ambalaj ermetic. Poate produce afectarea vederii - o scădere a acuității vizuale. În caz de apariție a simptomelor vizuale fiecărui pacient trebuie să i se facă un consult oftalmologic. Pentru comoditate în tratamentul tuberculozei sunt folosite preparate combinate - Isoniazida + Rifampicina - care facilitează administrarea medicamentelor la bolnav.

Cât costă tratarea tuberculozei?

În Republica Moldova diagnosticul și tratamentul tuberculozei sunt gratuite.

DE LA URĂ LA HRISTOS

În ultimele știri de ieri, câțiva atacatori sinucigași au ucis 7 oameni în Afghanistan și au rănit 17, majoritatea copii afgani care mergeau spre școală.

Micro-terorismul este acum cea mai mare primejdie pentru civilizațiile occidentale.

Spre exemplu, 7 oameni au fost arestați în Anglia pentru finanțarea terorismului. 5 anarhiști au fost arestați în Cleveland, Statele Unite, pentru plantarea de explozibil la un pod. În februarie, un imigrant din Maroc a fost arestat lângă Clădirea Capitolului purtând o centură cu explozibil. Iar un afgan imigrant care a admis că intenționa să pună bombe în cinematografele din New York a fost arestat și condamnat recent.

Putem aștepta să se diminueze această amenințare? Nu. Sondajele arată că tot mai mulți militanți musulmani doresc să moară pentru credința lor, convinși că omorându-te pe tine și pe mine este o apărare a islamului cerută de Coran. Apărarea militară nu este de ajuns. Trebuie îmbunătățite condițiile economice și politice în țările unde se recrutează noua generație de teroriști.

Mai presus de orice, lupta spirituală este important. Occidentul se luptă cu un inamic care caută să impună o versiune fundamentalistă a islamului lumii întregi. Mântuitorul a spus: „Va veni vremea când oricine vă va ucide, va crede că aduce slujbă lui Dumnezeu” (Ioan 16, 2). Și

continuă: „Și vor face aceasta pentru că nu L-au cunoscut pe Tatăl, nici pe Mine” (v.3). Așadar dacă L-ar fi cunoscut pe Iisus, acești oameni careucid, n-ar mai ucide.

Este oare posibil să aducem la Hristos, niște oameni care au fost manipulați și setați săucidă pentru supremația credinței lor? Mai mulți musulmani au devenit creștini în ultimii 15 ani decât în ultimele 15 secole. Dacă acești oameni îl vor cunoaște pe Hristos, Îl vor face pe Iisus Domn al vieții lor, vor înlocui răzbunarea cu reconcilierea (Matei 5, 38-42), etica urii cu morala iubirii (Ioan 13, 34-35). Imaginați-vă rezultatele la scară mondială.

Cum îi putem aduce la Hristos pe acești oameni? Prin iubire, prin urmarea Învățătorului nostru, prin ajutorarea tuturor copiilor bolnavi din țările sărmene, creștini și musulmani, prin accesul la educație, sănătate, igienă, prosperitate de ce nu, a tuturor oamenilor, indiferent de credința lor. Războiul iubirii este singurul război care biruie toate veacurile.

Care este rolul nostru? Putem noi schimba atitudinea guvernelor? Iisus a spus: „Iubiți pe vrăjmașii voștri, rugați-vă pentru cei ce vă vatamă și vă prigonesc” (Matei 5, 44). „Faceți ce vă va spune El”. V-ați rugat azi pentru musulmanii radicali ca să-L cunoască pe Hristos astăzi?

Articol scris de Jim Denison
Traducerea și adaptarea: Pr.
Ioan Valentin Istrati

CONFERINȚA EUROPEANĂ A CAPELANILOR DE ÎNCHISOARE

La întâlnirea găzduită de Mănăstirea Brâncoveanu de la Sâmbăta de Sus au participat peste 120 de capelani de închisoare de diferite confesiuni, implicați în pastorația persoanelor private de libertate. Viitoarea conferință europeană va avea loc în 2016, în Suedia, un preot român fiind ales în comitetul de organizare, informează Ziarul Lumina, Ediția de Transilvania.

Un grup numeros de preoți capelani ortodocși români a întregit numărul invitaților la conferință, fiind o bună ocazie pentru slujitorii sfințelor altare din România să aflu mai multe despre legislația europeană privitoare la asistența religioasă în penitenciare, situația sistemelor de închisori din alte țări și lucruri legate de pastorație. Finalul întâlnirii de la Sâmbăta de Sus a fost dedicat problemelor organizatorice. S-a hotărât, astfel, ca următoarea Conferință Europeană a Asociației Capelanilor de Închisoare din Europa (IPCA-Europe) să aibă loc

în 2016, în Suedia. De asemenea, un nou comitet de organizare a fost ales, iar membrii actualului comitet de organizare au fost felicitați și distinși cu diplome de apreciere.

Pentru prima dată în istoria IPCA-Europe, din comitetul de organizare a viitoarei conferințe din Suedia face parte și un capelan ortodox român, și anume pr. Ionuț Vaseliu, de la Penitenciarul Poarta Albă.

Au fost șase candidați din tot atâtea țări, iar părintele Ionuț Vaseliu a primit cele mai multe voturi, 50 din 103, devansând candidații din Germania, Austria, Suedia, Franța și Olanda. Noul comitet de organizare, din care face parte și părintele Vaseliu, și-a intrat deja în rol și au existat discuții cu privire la următoarea conferință europeană, ne-a spus coordonatorul preoților de închisoare din cadrul Administrației Naționale a Penitenciarelor din România, pr. Florin Smarandă.

AVORTUL ESTE O “CRIMĂ” CE VIZEAZĂ CONTROLUL POPULAȚIEI

0.05.2012, Ankara - Premierul turc Recep Tayyip Erdogan a stârnit atenția presei numind avortul “crimă” și legându-l de agenda internațională de control a populației. “Nimeni nu ar trebui să aibă dreptul să autorizeze așa ceva. Fie că ucizi bebelușul în pântecul mamei sale, fie că îl ucizi după naștere, nu există vreo diferență”, a declarat Erdogan la sfârșitul săptămânii trecute. Premierul a mai afirmat că scopul avortului este “prevenirea creșterii pe mai departe a populației acestei țări”.

“Văd avortul ca fiind o crimă”, a spus el, subliniind apoi: “văd fiecare avort ca un

Uludere”, o referire la un raid aviatic de anul trecut, ce a dus la uciderea a 34 de civili turci. A denunțat și nivelul mare de nașteri prin cezariană, care, a spus el, a ajuns la 50%, toate acestea fiind în opinia sa “cu un singur scop”, și anume ca parte a campaniei de control a populației. Declarațiile primului ministru au fost susținute de ministrul pentru familie și politici sociale, Fatma Şahin. Aceasta a susținut dreptul la viață și s-a declarat de asemenea îngrijorată de creșterea numărului de cezariene. “Nașterea prin cezariană este o operație chirurgicală, chiar dacă pare nedureroasă. Ea comportă riscuri pentru sănătatea mamei.”

Canan Gullu, liderul Federației Asociațiilor de Femei, susține însă că premierul a “atacat femeile” opunându-se avortului. “Primul ministru ar fi trebuit să vorbească despre problemele femeilor, precum șomajul, violența domestică sau statutul lor inadecvat în viața politică, în loc să facă politică din trupurile femeilor”, a spus el conform agenției France Press. Avortul la cerere până la săptămâna a zecea de sarcină este legal în Turcia începând din 1983. Conform premierului, guvernul său intenționează să schimbe legea și să încurajeze ca familiile să aibă minim 3 copii.

A trecut la Domnul Shiarhimandritul Irinarh (Ciobanu)

pentru nevoitorii Mănăstirii Noul-Neamț, precum și pentru toții fiii săi duhovnicești, venim cu îndemn la rugăciune pentru nou-adormitul nevoitor, pentru ca Bunul Dumnezeu să-l așeze în corturile dreptilor.

A plecat din această viață în perioada dintre Înălțare și Cincizecime, căci în viață a fost mereu în așteptarea Mângâietorului, iubindu-l pe Dumnezeu, dar și pe cei care erau în jur. Cel mai mult a iubit ascultarea, iar noi am putea să-l luăm drept exemplu în multe ascultări pe care ni le încredințează Cel de Sus.

Bunul Dumnezeu să-l ierte și să-l odihnească cu dreptii!

+ Vladimir, Mitropolitul Chișinăului și al Întregii Moldove
Arhimandrit Siluan (Șalaru),
exarh al mănăstirilor din Eparhia de Centru

Slujba prohodului a avut loc sâmbătă, 2 iunie, ora 10.00, la Mănăstirea Chițcani. Părintele shiarhimandrit Irinarh a fost înmormântat în cimitirul mănăstirii.

Un căutat duhovnic, chip al blândei, răbdării și smereniei, așa a fost cunoscut Shiarhimandritul Irinarh dela Mănăstirea Chițcani.

Mulți ani părintele a petrecut în capitală, fiind grav bolnav, iar creștinii aveau posibilitatea să se îndrepte după sfat și binecuvântare.

În aceste clipe de tristețe

Stimați cititori! Nu uitați să vă abonați la “Curierul Ortodox” pe anul 2012

MATERIALELE PUBLICATE REFLECTĂ DOAR OPINIA AUTORILOR ȘI GRADUL LOR DE DOCUMENTARE

Stimați cititori, dacă ați citit ziarul și nu doriți să-l păstrați, transmiteți-l la alți cititori, dar vă rugăm să nu-l folosiți pentru necesități auxiliare

curierul ortodox
Publicație
în limba română
Indice de abonare: 22034

Adresa
redacției

“Curierul Ortodox”. Bd. Traian, 3/1
MD-2060 Moldova (Rep)
Tel. 77-25-33; 77-24-44
<http://www.curierulortodox.info>
fustei_nicolae@yahoo.com

REDACȚIA
Dr. Nicolae FUȘTEI - redactor șef,
Prot. Vasile CIOBANU - secretar responsabil,
Preot Dumitru TOLICO - redactor tehnic

Tipografia “Prag”
str. Spicului 94,
Chișinău
Tirajul: 800
Comanda: 1641